

**Økonomi- og indenrigsminister Simon Emil Ammitz-
bøll-Billes talepapir**

Anledning	SOU alm. del – spm. L
Dato / tid	Torsdag den 5. april 2018 kl. 12.15-13.30
Talens varighed	Ca. 15 min.
Sted	SOU

Det talte ord gælder

Spørgsmålene motiveres af spørgeren inden talen.

Samrådsspørgsmål L, stillet af Finn Sørensen, EL

”Vil ministeren redegøre for sin holdning til, at it-systemet til administration af det danske valgsystem i fremtiden udvikles og ejes af et firma med venezuelanske ejere, og hvor selskabet er placeret i skattely og optræder i Paradise Papers?”

[Indledning]

Jeg vil gerne starte med at sige tak til udvalget for invitationen til samrådet her i dag. Som jeg også tidligere har sagt, går jeg ind for fuld åbenhed i denne vigtige sag. Og jeg vil naturligvis gerne svare på alle de spørgsmål, som jeg *kan* svare på.

Når det så er sagt, vil jeg for en god ordens skyld gøre opmærksom på, at der er tale om et it-projekt, der ikke gennemføres i statsligt, men derimod i kommunalt regi. Projektet gennemføres for KL af KOMBIT A/S, der er en virksomhed ejet af kommunerne. Det betyder bl.a., at jeg ikke har været inddraget i de konkrete beslutninger undervejs i projektet. Derfor har jeg på stående fod ikke ubegrænset mulighed for at svare på, hvordan tingene er foregået. Det håber jeg, at I har forståelse for.

Jeg har forud for samrådet afgivet svar på udvalgets spørgsmål nr. 322-333 om samme emne, og jeg håber, at I har modtaget svarene. Desuden har jeg den 26. februar og 2. marts afgivet svar på udvalgets spørgsmål nr. 213-218 om samme emne. Her vil jeg godt endnu en gang dybt beklage, at Folketinget i første omgang ikke fik fyldestgørende svar på spørgsmål nr. 213-218. Det rådede jeg bod på den samme dag, som jeg blev opmærksom på problemet. Alle udvalgsspørgsmålene er stillet af Stine Brix (EL).

Udvalget spørger til Danmarks kommende valgadministrationssystem. Det er godt og rigtigt, at der er debat om emnet. Det handler om motoren – eller i hvert fald gearkassen – i Danmarks demokrati og om kvaliteten af vores teknologiske infrastruktur. Det er fint at få afklaret disse spørgsmål, og jeg ser også frem til at få rettet nogle enkelte faktuelle misforståelser.

Men bagtæppet er også relevant: Det danske demokrati er stabilt og velfunderet. Vi har stemmeprocenter, der er tårnhøje i international sammenligning. Vi har stor tillid til vores valgsystem, bl.a. på grund af den brede deltagelse af borgere, som giver en hånd som frivillige i valghandlingen. Vi sætter stadig et kryds på et stykke papir. Det gør det nemt for borgerne at følge med i – og svært for demokratiets fjender at påvirke. Sådan er det i dag, og sådan vil det også være fremover.

[Om ministerens holdning til, at it-systemet til administration af det danske valgsystem i fremtiden udvikles og ejes af et firma med venezuelanske ejere]

Samrådsspørgsmålet handler om min holdning til, at it-systemet til administration af danske valg i fremtiden udvikles og ejes af et firma med venezuelanske ejere. Blot for klarhedens skyld taler vi her om et it-system, der holder styr på eksempelvis valglister, vælgernes fremmøde, optællinger og formidling og altså i store

træk varetager de samme funktioner som det nuværende valgadministrationssystem fra KMD.

Her vil jeg henvise til svaret på udvalgets spørgsmål nr. 322. Her beskrives det, at ikke *hovedleverandøren*, men *underleverandøren* til valgadministrationssystemet, nemlig Smartmatic International Holding B.V., der er indregistreret i Holland, ejes af SGO Corporation Ltd., der er indregistreret i England, der igen ejes af SGO Corporation N.V., der er indregistreret i Curaçao, der igen gennem to led af selskaber i alt væsentligt ejes af to personer, der har henholdsvis engelsk og amerikansk statsborgerskab. Det er dog efter det oplyste korrekt, at stifterne oprindeligt er venezuelanere, og at det første valg, Smartmatic leverede teknologi til, var i Venezuela i 2004.

Enhedslisten kunne også have valgt at lægge vægt på, at bestyrelsesformanden, Mark Malloch-Brown, er tidligere vicegeneralsekretær for FN, tidligere chef for UNDP og engelsk minister. Men lad nu det ligge.

Min holdning er helt nøgternt, at kommunerne har ansvaret for at kunne gennemføre en valghandling sikkert og effektivt. Ligesom det kræver stemmesedler og blyanter, kræver det også et valgadministrationssystem. Og kommunerne har så bedt KOMBIT om

at indkøbe et nyt valgadministrationssystem, hvilket er gjort i en professionel udbudsproces. Efter hvad jeg har fået oplyst, har KOMBIT vurderet markedet og de potentielle leverandører grundigt. Og KOMBIT har så udvalgt en leverandør efter de regler og retningslinjer, der gælder for sådan noget.

Jeg kan i øvrigt henvise til svaret på udvalgets spørgsmål nr. 323, hvoraf det fremgår, at også andre EU-lande som Belgien, Bulgarien, England og Italien har benyttet valgadministrationssystemer fra den pågældende underleverandør – blot for at nævne nogle europæiske lande.

[Hvorvidt selskabet er placeret i skattely]

Jeg kan forstå, at Finn Sørensen mener, at virksomheden er placeret i skattely. Her er vi nødt til at definere mere præcist, hvilken virksomhed og hvilket skattely vi taler om.

Man kan sagtens lave sig sin egen liste over skattely-lande og konstruere den, som man synes bedst. Jeg ved ikke, hvilken liste Finn Sørensen tager udgangspunkt i.

Jeg vil tage udgangspunkt i EU's liste over skattely, den såkaldte "blacklist" fra december 2017, som må være det mest godkendte,

vi kan basere os på. Heri indgår i alt 17 lande, og Curaçao er ikke et af dem. Venezuela er i øvrigt heller ikke.

Dernæst har EU en såkaldt "greylist" over lande, som EU ønsker skal gennemføre flere reformer af deres skattesystemer. På den liste står 47 lande, herunder Curaçao. Det samme gør Færøerne og Grønland. Og Hong Kong, Marokko, Serbien, Tyrkiet, Uruguay og Vietnam. Og 38 andre lande fra nord og syd og øst og vest. Den liste er for bred til, at vi kan skubbe de lande fra os.

Jeg har i øvrigt selv gjort mig mine egne erfaringer med at gennemføre reformer af skattesystemer. Den slags er ikke nemt. Det er faktisk ret svært.

Hvis vi skal finde en fælles definition på et skattely, må det altså være EU's "blacklist". Og ud fra den liste er der ikke nogen af de selskaber, som direkte eller indirekte har ejerskab over Smartmatic, som ligger i et skattely.

[Om at Smartmatic optræder i Paradise Papers]

Så mener Finn Sørensen også, at Smartmatic optræder i Paradise Papers, dvs. det læk af ca. 13,4 mio. dokumenter fra advokatfirmaet Appleby, der fandt sted i oktober-november 2017.

Her er jeg imidlertid nødt til at holde fast i, at underleverandøren er Smartmatic International Holding B.V., og at underleverandøren ikke optræder i Paradise Papers. Det er korrekt, at visse af de andre selskaber i koncernen, der er angivet i bilag 2 til mit svar på udvalgets spørgsmål nr. 322, optræder i Paradise Papers. Men underleverandøren, Smartmatic International Holding B.V., gør det altså ikke.

Så vidt de konkrete svar på udvalgets konkrete spørgsmål.

[Om Enhedslistens generelle kritik af virksomheders skatteforhold]

Så vil jeg gerne knytte et par bemærkninger til diskussionen om skatteforhold mere generelt. Enhedslisten har før været ude at kritisere virksomhederne bag offentlige it-løsninger. Det er Enhedslisten i sin gode politiske ret til. I den her omgang er det så Smartmatic, der må holde for.

Jeg går selvfølgelig ind for, at danske virksomheder betaler deres skat i Danmark. At skatten så på mange punkter er for høj, er en anden sag.

Jeg vil henvise til min kollega, skatteminister Karsten Lauritzen. En af de forrige gange, diskussionen om it-leverandørers skatte-

forhold var oppe at vende, svarede han således til Rune Lund, Finn Sørensens partikollega:

”Generelt vil jeg anbefale selskaber, der er leverandører til staten og herunder skattevæsenet, at være særlig opmærksomme på ikke at operere i skattemæssige gråzoner og have en stor grad af selvjustits, da ejerne ellers risikerer at udsætte sig selv og deres selskaber for kritik fra politikere eller offentligheden.”

Det er fuldstændig korrekt og gælder selvsagt også for valgområdet. Den holdning kan jeg således støtte fuldt op om.

[Om udvikling og effektivisering af den offentlige sektor]

Desuden er det på sin plads at opklare et par misforståelser om, hvordan vi fornyer og effektiviserer den offentlige sektor. I den her sammenhæng er det især gennem teknologi og internationalt samarbejde med de bedste på feltet.

Vi kan ikke altid gøre alting bedre selv i Danmark. Det kan vi se tydeligt, når vi beder store, danske it-virksomheder om, at det offentliges it-løsninger skal udvikles i Danmark. Så lyder svaret ofte, at de ikke har kompetencen her i landet. Ikke alene er en dansk arbejdstime ret dyr – det er den jo bl.a. på grund af et ret højt skat-

teniveau – men selv hvis vi ville betale prisen, sidder de dygtigste folk ofte andre steder.

Når vi udbyder offentlige opgaver, er det dels, fordi vi skal efter EU-reglerne. Men det er også, fordi det giver os den bedste kvalitet til prisen. De tider, hvor danske virksomheder – eller kommuner for den sags skyld – kunne sidde isoleret i Danmark og bygge en it-løsning, er forbi. Hvis vi gerne vil have gode, driftssikre produkter – og det vil vi – så bliver de i dag lavet i internationale værdikæder, som Danmark har gavn af.

Udenlandske virksomheder i Danmark gør vores land mere konkurrencedygtigt, og de oprindeligt danske virksomheder bliver dygtigere af at arbejde sammen med de bedste globale partnere på området. Det er en win-win-situation. Men der skal selvfølgelig stadig være styr på tingene, så vi både i kommunerne og i staten kan stå på mål for det, vi gør.

Den offentlige sektor skal på samme tid følge med udviklingen og drives omkostningseffektivt. Det er en af forudsætningerne for, at vi også har penge til alle de mange rare ting, som både jeg og også f.eks. Enhedslisten gerne vil gennemføre.

[Om muligheden for at indføre statslig kontrol med kommunernes udvikling af it-systemer på valgområdet]

Når det så er sagt, er jeg enig i, at det er af central betydning for det danske demokrati, at vi har et valgadministrationssystem, der ikke er slidt, men solidt. Det er der en legitim interesse i, der ikke nødvendigvis kan afgrænses til kommunerne. Som noget forholdsvis nyt på valgområdet har der været udenlandske angreb på vestlige valghandlinger, og de seneste uger har vi set, hvordan Facebook muligvis også kan bruges til at påvirke en valghandling. De problemer er internationale og kan ikke afgrænses til den enkelte kommune.

Jeg er derfor helt åben over for at drøfte med Folketingets partier, om der bør indføres en eller anden form for statslig kontrolordning i forhold til kommunernes indkøb af nye valgadministrationssystemer. Vi har eksempelvis nogle retningslinjer og styringsprocedurer for statslige it-projekter, man kunne lade sig inspirere af. De går bl.a. ud på, at statslige it-projekter til over 10 mio. kr. skal forelægges for Statens It-råd.

Nu er udviklingen af et nyt system i gang, så formentlig går der nogle år endnu, inden det næste gang bliver aktuelt.

Men jeg er som sagt helt åben over for at drøfte det, hvis der er et ønske om det hos Folketingets partier.

Hvis det er en model, vi skal gå videre med, så skal vi dog også gøre os klart, at vi så kommer til at indføre noget yderligere styring og kontrol og dermed bureaukrati.

Vi skal også kunne forklare over for kommunerne, hvorfor vi mener, at vi bedre kan vurdere deres it-systemindkøb, end de selv kan.

Men jeg er som sagt helt åben over for at drøfte det, hvis der er et ønske om det hos Folketingets partier.

[Afslutning]

Her til allersidst vil jeg blot sige, at jeg ser frem til en god debat.

Tak for ordet.